

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul **Leontii Ștefan Mihail** împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013.

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

1. 29.04.2011- 16.11.2012 (prima instanță)
2. 04.01.2013- 22.01.2013 (instanța de recurs)

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ:

1. Condamnatul a înaintat în instanța de judecată cerere privind aplicarea retroactivității legii penale.

În motivarea cererii sale a menționat faptul că:

- Prin sentința Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 19 iunie 2000, Leontii Ștefan a fost condamnat în baza art. 74 Cod penal (1961) la 20 ani privațiune de libertate, fără confiscarea averii. Conform art. 40 Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial pedeapsa neispășită stabilită prin sentința Judecătoriei Supreme a RSSM din 08 octombrie 1992 și definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 23 ani privațiune de libertate, fără confiscarea averii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție a RM din 19 septembrie 2000, recursul condamnatului a fost respins ca nefondat.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM din 24 noiembrie 2004, din oficiu, a fost casată parțial sentința Curții de Apel a RM din 19 iunie 2000 și decizia Curții Supreme de Justiție a RM din 19 septembrie 2000, referitor la declararea, în baza art. 24 alin.1, pct.1,2 Cod penal (1961) a condamnatului, recidivist deosebit de periculos.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2006, recursul condamnatului a fost respins ca nefondat.

Prin hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 iunie 2009, a fost casată, în latura penală, sentința Colegiului penal al Curții de Apel a RM din 19 iunie 2000, decizia Curții Supreme de Justiție a RM din 19 septembrie 2000 și hotărîrile Plenului Curții Supreme de Justiție a RM din 24 noiembrie 2004 și din 25 septembrie 2006, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre prin care acțiunile lui Leontii Ștefan au fost reîncadrate din prevederile art. 74 Cod penal (1961) în cele ale art. 283 Cod penal (2008), fiindu-i stabilită pedeapsa de 15 ani închisoare, cu aplicarea art. 40 Cod penal (1961), prin cumul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Curții Supreme de Justiție a RM din 08 octombrie 1992, definitiv fiindu-i numită pedeapsa de 18 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

2. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 16 noiembrie 2012, cererea condamnatului, privind aplicarea retroactivității legii penale, a fost respinsă ca nefondată.

3. Împotriva încheierii în cauză, condamnatul a declarat recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie admisă cererea și aplicată prevederile retroactivității legii penale din motiv că legea dată prevede o pedeapsă mai blîndă decît cea stabilită lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, a fost respins ca nefondat recursul condamnatului, cu menținerea încheierii atacate.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat faptul că conform art. 10¹ alin.(1) Cod penal, dacă, după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare și pînă la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximumul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvîrșită.

Conform hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 iunie 2009, acțiunile condamnatului au fost reîncadrate din prevederile art. 74 Cod penal (1961) în cele ale art. 283 Cod penal (2008), fiindu-i stabilită pedeapsa de 15 ani închisoare, iar cu aplicarea art. 40 Cod penal (1961), i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 18 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Astfel, asupra situației condamnatului nu au intervenit careva circumstanțe care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, i-ar ameliora situația, nefiind schimbată nici calificarea faptei, nici categoria de infracțiune, nici limitele de pedeapsă stabilită și nici alte circumstanțe care i-ar ameliora situația.

5. Decizia menționată a devenit irevocabilă.

6. Împotriva hotărîrilor date, condamnatul declară recurs în anulare prin care solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

7. Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin.(1) Cod de procedură penală, în raport cu prevederile art. 455 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Celelalte hotărâri irevocabile nu pot fi contestate cu recurs în anulare, după modificările efectuate la art. 452 Cod de procedură penală, prin Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr.155-159/510 din 27 iulie 2012; în vigoare din 27 octombrie 2012.

Astfel, Colegiul penal menționează că încheierile judecătorului de instrucție, pronunțate în baza art. 469-471 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs ordinar iar decizia instanței de recurs, în cazul dat, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, este irevocabilă și nu poate fi supusă căii de atac.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, condamnatul nu este în drept să declare recurs în anulare împotriva deciziei instanței de recurs, acesta utilizând o cale de atac neprevăzută de lege.

În aceste împrejurări, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnat din motiv că hotărârile în cauză nu pot fi contestate cu recurs în anulare.

8. Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 432 și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Leontii Ștefan Mihail* împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013.

Decizia este irevocabilă.

Decizia adoptată integral la data de 03 iulie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti